

ко години единъ болезненъ животъ, съ оубилъ въ една баня, и тамъ довършилъ да пие горчивата онаа чаша, брате пій. Окаянный Константа, злочестый царю, и това дѣто та плаши толко не е единъ възрженъ человекъ, или живъ, то е единъ мрътвецъ, единъ образъ, който не съществува, една сѣнка, едно мечтаніе! да, нъ това е грѣхътъ, който той былъ направилъ, на който владѣніето е толко страшно; той можалъ да го стори, нъ не можалъ да го гледа; съвѣсть-та е, която го обвинява, и обвиненіето на съвѣсть-та е мжченіе нестерпимо: брате пій.

И при сичко това въ тѣкашній животъ съвѣсть-та е единъ обвинитель потаенъ, защото е потаенъ и грѣхътъ. Обвиненіата ѝ не чюва дръгъ, освенъ онзи, който е съгрѣшилъ, и никой дръгъ: нъ въ деньтъ на послѣдній сѣдъ съвѣсть-та тогызи е явенъ обвинитель, защото тогызи и грѣхътъ е явенъ, и обвиненіата и чюва ги и онзи, който е съгрѣшилъ, чюватъ ги и Ангелити, и сичкыты человекци, и сичкыты демони. Сичкы тогасъ съ отворены очи ще гледамы не единъ сънь, или привидѣніе, но оногози человекка отъ истина, когото съ рѣцѣтъ си, или съ съвѣта си смы убилъ, да държи въ рѣцѣтъ си чашата пзана съ кръвь-та мѣ, и да дѣма: брате пій: О крвопійный звѣрю, ты мѣ затри, и ты или чрезъ твоиты подарци (рѣшветы) си подкѣпилъ сѣдника, или чрезъ лъжиты си прельстилъ правосѣдіето, и смърть-та ми останъ безъ отмыщеніе; сирачетата ми безъ помощь, жена ми вдовица, родниныты ми скрѣвны; на пѣсто мѣ съ оплаквали до сега, нъ сега предъ Божіето правосѣдіе, предъ одного Бога сѣдіа, азъ ти показвамъ кръвь-та си: брате пій. Тогызи ще гледамы оногова сиромаша, когото сме обидѣли, да выка: богате ненасытимый, началниче неправедный, тѣрговче грабителю, азъ ти съмь плащалъ презъ сичкыа си животъ, и никой пѣтъ не съмь си зелъ назадъ записа си, азъ ти съмь работилъ като робъ, и сичкыты ми трѣдове, сичкыти ми плодове, сичката ми печала съ были дадени, за да съ исплати дѣлгътъ ми, а дѣлгътъ ми още стои; и името ми още е написано въ книгыты ти; лихвы възъ лихвы, дѣлгове възъ дѣлгове ми изадохъ имотыты ми; дѣцата ми съ отишли по чюжды врта, жена ми чюжда сѣдгына, кѣщата ми съ разсыпа; азъ останхъ голъ; за кръвь-та ми ли си былъ жаденъ? прочее пій сега кръвь-та ми: братко пій. Тогасъ ще видимъ и самага Исуса Христа